

DEBRECZENI HIRLAP

Előfizetési árak		Helyben:		Világra:	
Egész évre	12 korona	Egész évre	20 korona		
Fél évre	6 "	Fél évre	10 "		
Negyed évre	3 "	Negyed évre	5 "		
Egy óra	1 "	Egy óra	2 "		

Felelős szerkesztő
Kutasi Imre.

Szerkesztőség Csapó-utca 9. sz.

Kiadóhivatal Csapó-utca 9. sz.

Hirdetések a legnépszerűbb árszámítás mellett vételnek fel

Produktív kiadások.

Debreczen, jan. 3.

Hogy az a sok millió, mely az ország minden részéből az állami szükségletek fedezésére a központban összefolyik, legalább részben megtalálja az utját kiindulási pontjához, hogy így folyása közben az országot megtermékenyítse és új gyarapodásra képesítse. Ezt a körforgást a kereskedelemügyi miniszteriumok költségvetésében figyelhetjük meg legszembeötlőbben. E két gazdasági tárcaiban a kiadások majdnem teljességgel, oly mértékben produktívok, hogy e jellegüket még a felületes szemlélőnek is el kell ismernie. Így pl. a selyemtenyésztés rendes kiadásai 5,211.600 koronát tesznek, ebből a selyemhernyótenyésztéssel foglalkozó lakosságnak közvetlen 3,500.000 koronát fizetnek ki, míg a rendes bevételek 5,181.600 koronával vannak előirányozva, tehát csak egy csekélységgel maradnak a kiadások mögött. — Tehát 30.000 korona kiadással sikerül itt az államkormányzatnak 3,500.000 korona keresetet juttatni évenként a falusi lakosságnak, majdnem 300.000 koronát fizetni az alkalmazottaknak és az igen tekintélyes maradékkal a selyemtenyésztést tovább fejleszteni.

Ámde a selyemtenyésztés csak aránylag jelentéktelen ága közgazdaságunknak s

elgondolhatjuk, hogy azok a kiadások, melyeket fontosabb ágakban teszünk, sokkal nagyobb mértékben gyümölcsözőnek.

632.414 korona aránylag csekély összeg van előirányozva 1902-re azokra a kísérletekre, melyeket a kártékony rovarok elleni védekezés érdekében szakadatlanul folytatnak. Képes valaki e kiadás hasznát számszerűleg megállapítani?

Szőlőművelésre és pinczegazdászatra 2,687.121 koronát kér a miniszter rendes és rendkívüli kiadásokra. Amit a földművelésügyi miniszter a bortermeles érdekében tesz, több az országsherte ismeretesnél, találkozott a legilletékesebb külföldi szakértők elismerésével és a mi e kiadás jövedelmezőségét illeti, igazán felesleges lenne e tekintetben csak egy szót is vesztegetni. Nagy általánosságban kevésbé kielégítő a pinczegazdaság állapota. Hogy itt is segítsen, körülbelül 300.000 koronával magasabb hitelt kér a földművelésügyi miniszter a jövő évre, hogy a Budafokon megnyitott pinczemesteri iskolát fenntartsa és hogy lehetővé tegye egy pinczeszövetkezeti szervezet létrejöttét Budapesten központi szövetkezettel. Ez a két intézkedés az egész országban el fogja terjeszteni az okszerű pinczegazdaság ismeretét és a szövetkezeti szervezetet új alapokra állítja s lehetőleg elősegíti az évről-évre nagyobb termés eladását.

A földművelésügyi miniszternek a kérészet javítására fordított fáradozásai már gazdag sikereket mutatnak fel. Sok kertü terméket melyeket eddig délről importáltunk, immár magunk is tenyésztünk, olyanok pedig, melyeket azelőtt is tenyésztettünk, most össze sem hasonlítható jobb minőségben és sokkal nagyobb mennyiségben kerülnek piacra, úgy hogy nem csupán a termelőnek van nagyobb jövedelme, hanem a fogyasztó is olcsóbban jut jobb minőségű terményhez, mint azelőtt. Hasonló változás megy végbe a gyümölcs termelés terén is, és nincs távol az az idő, midőn meg fog szűnni az a visszacság, hogy Magyarországra gyümölcsöt importálnak.

Mily sok történik a ló, állat és baromfitenyésztés emelésére közdudomásu. Azok az összegek, melyekkel a lótenyésztést mozdítják elő, évenként majdnem 7 millió koronát tesznek míg az állat és baromfitenyésztésre évenként 2¹/₂ millió koronánál több fordítanak. Az állam megfelelő egyenes bevétele érhető módon nem éri el az egyenlő magasságot, de a közvetett haszon, összehasonlíthatatlanul magasabb és mint a gazdasági erő minden gyarapodásánál, egyebek közt az adózó erő nagy meg almasságában is kifejezésre jut, mely erő lehetővé teszi, hogy az általános helyzet minden rosszajdaczára meg tudunk felel

Tárcza.

Korom Ferke.

Irta: gr. Wass György.

A falu apraja-nagyja kitódult az utcára.

A kut körül egy szekérvényi vászoncseléd puszogott. Persze Kancsóné, a falu szája volt a leghangosabb közöttük.

— Mán csak tudom én, a mit tudok. Hászen úgy félig meddig a tulajdon két szemmemmel láttam, mikor könnyezett a menyasszony.

Balog Juli ráütött mankójával a kut kávjára:

— Majd megkurálom én a bubánatját. Nincsen olyan nyavaja, a kit én el ne javasztanék. Ugy ám.

— Jaj szentem — ellenkezett ismét a mosóné — nem segít ott a medéczina, mivelhogy Korom Ferkét sziveli az isteuadta; de azért nem kell mindjárt szólnék erőszteni nem azért mondóm.

E perczen megszólalt a muzsika. Hosszu menetben indult a násznép a cigánysorból a Kovács háza felé.

Elől Kovács ment átölelve menyasszonyát, egy gyönyörű szép cigányleányt. — Arczáról büszkeség és gúny volt olvasható. Csaknem kilehetett találni a gondolatát:

— Látjátok, úgy mondta, hogy sohasem fog szeretni és mégis az enyém lett.

Nézzetek itt az anyám, a ki esküdözött, hogy megátkoz és most velünk jön egy sorba.

No de mehetett is a sátrak gyöngyével Mert, hogy a menyasszony a legtökéletesebb növésű cigányszépség volt, az bizonyos. A fejére kötött ríktó piros keszlenő, s az ez alól leomló, kibontott szénfekete haj, csak emelték a barna arcz érdekessé vássait. De lesütött sötét, búvóló szemei mintha csakugyan valami rejtett borut árultak volna el.

Azután jöttek az örömszülők. A Kovács anyja büszkén húzódva az öreg üstfoltozótól, meg a rongyos feleségétől.

Oket követte a násznép, s végül négy muzsikuss cigány. Dugó a nagybögös háttára akasztott rozoga cimbalmon verte a Rákóczi indulót. Sandi, a klarinétos, kontrázott hozzá és bezárta a menetet egy szép szál csigányi gény, a primásuk: Korom Ferke.

Szegény Ferke. Nem törődött avval, hogy a rajkók mint vetik a menetet két oldalán a cigánykereket. Csak úgy bandakolt lehorgasztott fővel a többi után, mint az alvajáró.

Epen a nagy hidhoz értek, mikor megereedt a záporosó. Vesd el magad, a ki a hogy tudta szedte a lábait. Majd kiszakadt az ajtófélyva a mint betódultak.

Mikor már belül volt mindenki, a suru nehez felhóktól egészen besötétedett az égbolt. Menydörgés menydörgést ért villámcsapás villámcsapást.

A vén asszonyok összebujtak.

— Rosszat jelent, a' mondó vónék.

— Nem is lehet ennek jó vége kontrázott egy másik.

A kártyevetőné, a ki kilenczvenkét esztendő és még egyszer annyi barázdát számolt az arczán, nem állhatta tovább szó nélkül:

— Akkurát úgy vót a Kovács öregapjával. Akkor is villám járt az égen.

Egy negyedik csúttól szólt:

— Soh' se lehessen tudni. Kár azért előre... Nem fejezhetted be. Hirtelen kigyult a sötétlő égbolt s pár pillanat múlva borzalmas menydörgés rázta meg az ablakokat.

Megilletődve némult el a népség. Csak a kovács nem törődött az égi háborúval. Rárvált a cigányra!

— Hé Ferke! Zörögj hát te is hé!

A primás kelleltenül bontakozott ki a sarokból. Aztán elkezdte huzni bánatosan, halkan:

Eljártam a sötét erdő aljába,
Ott is érted imádkoztam hiába.
Könyhullatva susogtam a nevedet,
A jó Isten bocsásson meg te nekéd.

A kovács ismét rámondott:
— Az áldóját a keserű mivoltodnak,
Hát temetni jöttünk vagy mi az Isten csudája? Vigat hé! Ugy iszod az árát!

Korom Ferke daczosan emelte fel a fejét. De tekintetete találkozott a Róziával. Köny lopódzott a menyasszony izzó szeméibe. Aztán mintha kérőleg nézett volna rá. Ferke megértette. Eladták a lelkét ennek a leánynak de a szívet nem tudták eladni.

ni az államháztartás fokozott igényeinek.

Visszabályozási munkálatokra 7 millió koronát igényel a földművelésügyi miniszter, 66. 767 koronával kevesebbet, mint a folyó évre.

Nagyon messze vezetve, ha a földművelési költségvetés minden részére ki a karánknak térni, és a utalni akarnánk arról a gondoskodásra, melyet Darányi a mezőgazdasági minden ágára, az erdészettől a ménészetig, valamint a szakoktatásra fogdít, de igen fontos tárgy hiányzanék fejtegetéseinkből, ha a miniszter felépítési tenykedéséről említést nem tennénk. Azok a birtoktestek, melyeket Darányi e czélra meg szerzett, 16, 710 katasztrális holdat tesznek s ezenkívül még 2. 985 hold áll rendelkezésre melyen részes művelésre alapított telepítéssel tesznek kísérletet. Jelenleg 72 telep áll a földművelés miniszter kezelése alatt s van köztük 4—5 és 600 házzal bíró is megfelelő számu melléképületekkel. Hogy a gazdálkodás színvonalát emelje, a miniszter mezőgazdasági és házi ipari tanfolyamokat tartat és alkalmas helyeken minta paraszt gazdaságokaa állit fel.

Ezt a ténykedést a legszerencsésebbnek kell neveznünk, mert általa Prágai emberanyag tartatik meg és új önálló existenciák alapittatnak, melyek az állam kitünő alap építményét képviselik.

Mindent összenézve el kell mondanunk hogy a földművelésügyi minisztérium munkatere rendkívül széles, és hogy annak mostani vezetője Darányi Ignác nemcsak rendkívül ambícióval, hanem rendkívüli értelemmel is és nagy szerencsével teljesíti nehéz feladatát Innen ered — az ő szokatlan nagy népszerűsége is a gazdálkodó közönség minden körében, kezdve a nagy birtokostól az egyszerű segédmunkásig, ki a miniszterben védelmezőjét, érdekeinek

Megpróbálta vigra fordítani a nótát. De csak nem járt úgy az ujjá a hurokon, mint máskor. Szomorú lett abból megint. Mintha egész lelkét sirná a nótába, csak húzta, húzta szivetrázón, halkan. Olyan fájón sirt azon az ócska szerszámon a négy hur sirt a násznép, sirt beléje a menyecske lelke.

Szegény Ferke nem nézhette tovább a bubánáját. Mintha utolérte volna a szédülés úgy tántorzott ki a pitvarból.

Odabent aztán húzta a másik három a ropogást,

Elmúlt a nyár, el az ősz is. Levél hullott, hó is esett rája. Eljött az esztendő legszentebb ünnepe.

Két ágról szakadt legény, meg az öreg sirásó Simon korcsmájában várta a karácsony estét. Korom Ferke húzta nekik a bánatos nótákat. Hiszen neki sem volt senkje a világon.

Kívül hóvihár dühöngött.

A sirásónak megeredt a nyelve. Elmondta, hogy ma temettek el egy vén cigányt és hogy egy üstöt tettek a koporsója felé, úgy földelték el. Ez volt az utolsó kívánsága. Csak egy asszonylány sírta, azt is megverte érte az ura, az a részeges Kovács.

Ferke felugrott a söntés mellől. A régi seb felszakadt újra. Nem szólt semmit, csak neki indult torony iránt a hófavnak. Nem

gondos istápolóját látja s ezért nem is hallgat többé a reá nézve idegen izgatók népholondító tanácsaira.

A nagyvilágból.

— Vilma királynő szintársulata. A hollandiak ifjú királynője saját szintársulattal dicsekedik. A negyvenhat tagból álló művész-művelő hat színészből álló igazgatóság vezet. A kitünően fizetett tagok hetenként négyszer Amszterdamban, kétszer Haágában játszanak. Nemzeti drámairodalmuk nincs, műsoruk német és francia művek fordításából áll.

— Gyermek az oroszlanok között. Prágában most egy tízéves kis leány mutatja állatszeliidítő képességeit egy oroszlanokkal telt ketrecben. Tegnap aztán kellemetlen eset zavarta meg a kis állatszeliidítőt, Tilly Bébé mutatványait. Mikor az egyik oroszlanak nyersbust nyujtott át, az a lábával utána kapott, de egyuttal beszakította a gyermek arcát is. A sebből kiserkedett a vér. A közönség féltette a leányka életét és „Elég!” „ki onnan!” kiáltásokkal félbeszakították a mutatványt. A kis leánykát a kórházba vitték.

— A kapzai püspök. Érdekes tréfát beszél el az egyik francia lap. Egy szegény, de nagyon szerelmes pár felkereste a chartresi püspököt, hogy nincs esketési pénzük ugyan de adja őket össze. — Ha nincs pénz, nincs házasság — felelte a püspök, mire a leány eltávozott, hogy előkerítse a szükséges harmincz frankot. Csakugyan visszatért, a hozott pénzt átadta, mire összeeskették őket. A szertartás végeztével megkérdezte a leány: — Nem bánthatja fel már senki a házasságot? — Senki — felelte a püspök. — Akkor jól van — válaszolt a leány — itt a zálogcédula, amelyre besaptam tisztelendőséged téli kabátját, csak hogy összeesküd-hessünk.

látta a világos ablakokon át a karácsonyest boldogságot, nem érezte a dermesztő, bugó vihart. Egyre a szegény üstfoltozó lányán járt az este, kinek a békességeért elnémitotta a saját bánatát. És most mintha a ketős fájdalomat érezne.

A Kovácséknál ópen szóváltás lehetett. Ferkének elszorult a szive, mikor az ablakom betekintett. Most, a mikor minden lélek a szeretet tüznél melegedik, Rózsi, az ő szemefénye, ott siratta vesztett boldogságát. Elfogta a vágy, hogy benyisson és letörölje a hulló gyöngyöket. De aztán úgy gondolta, hogy az nem helyén való. Majd behívják, ha szükség lesz rá.

Elkezdte húzni a régi nótát bánatosan, halkan:

Kijártam a sötét erdő aljába . . .

A Kovács telordította dühében és magához kapta kését. Csak úgy szakadt ki az ajtó, a mint kirohant az éjszakába.

Korom Ferke elmélázott. Se hallott, se látott. Egyre a hegedűjét szorongatta az oldalához . . . Az asszony már későn látott ki. A Kovács is csak akkor kezdett észmélgni, mikor már a csendörök kísérték a város felé.

Szilveszter esteje van.

Ezüstös hold szűrődik be az ablake-

— Az orvos, mint gylkos. A drzdai szász kormányhoz egy orvos kérvényt intézett. Ebben dr. Richter arra kéri őket: hozzanak törvényt, melynek értelmében az orvos gyógyíthatatlan betegeket saját kívánságukra méreggel elpusztíthat, hogy kinjaiknak véget vessen. A kérvény orvosi körökben is nagy feltűnést keltett, némelyek dr. Richter elmebeli állapotát veszedelmesnek mondják.

Vidéki iparosok érdekei.

Debreczen, jan. 3.

A kormánynak figyelemmel kell lenni a vidékre, mert ott is számos előkelő ipari vállalat éhezik egy inségmunkára. A mai rossz üzleti viszonyok között az átmenetet az állam gondoskodó, segítő kezének kell lehetővé tenni s az áldást nem szabad központosítani.

Mi ugyan itt a székesfővárosban sokat és sokszor beszélünk az ipar és kereskedelem hathatósabb fejlesztéséről és néha mesterséges támogatásáról is, mert az, amit a közhatóság ez érdeemben eddig tett, bizony édeskevés és kívánatos, hogy ezen a téren is pótoljuk a mulasztásokat és kövessük a virágzó világvárosok követendő példáját.

De soha, egy pillanatra sem szabad szem elől tévesztetnünk, hogy egészséges vidéki empóriumok nélkül közgazdasági önállóságunk és független boldogulásunk nem lesz biztosítható. Ha a főváros az ország szive, a vidék a keze lába, gyomra, feje s ezekkel megismétlődik az a régi mese, hogy az összes szervek nem egészségesek és nem fejlődnek egyenletesen s nem állanak kölcsönösen egymás szolgálatára, akkor az egész test beteg.

Angliának, Franciaországnak, Német- és Olaszországnak a fővárosa kívül számos nagy városa van, melyek arányosan résztvesznek a nemzeti kultúra fejlesztésében és erős hatalmas központok létesítésében. Vanak ipari, kereskedelmi, művészi, rodalmi

kon. Mécesest nem lehet gyujtani; bánatán a beteget.

Korom Ferke ott fekszik a Kovács ágyán. Feje három párnával magasan feltámasztva. Gyöngéd szeretettel ápolja az asszony.

A szive nem fáj többé és mégis, mintha ott, a szive táján égetné valami.

Rózsi odalopózik az ablakhoz. Elakarja zárni a betolakodó holdsugár utját. Akkor talán elalszik a beteg.

Ferke megállítja:

— Ne . . . ne bánts . . .

Jól esik neki az éjszaka világa. Eszébe juttatja azt az időt, mikor még egy szép tavasz rózsás álmaival eltelve húzta ott az ablak alatt.

— Jó így . . . Rózsi . . .

Hej pedig dahogy volt jó. Nem volt jó már sehogysem. Megkísérli felülni, de erőtlenül, hörögve roskadt vissza párnáira. Az asszony oda fut. Szó nélkül cseréli meg a jeges borogatást. Aztán elfordul, hogy a pajkos holdsugárj el ne árulja a lepergő könyeket.

Ferke észre veszi. Még ő kezdi vigasztalni.

— Ne sirj Rózsi . . . hiszen meggyógyulok . . . lesz még mosolygó tavasz, izzó napsugár . . . Hiszen meggyógyulok . . . meggyógyít a hegedűm — add ide Rózsi.

gócponatok, melyek önállóan működnek, a anélkül, hogy az ország fővárosának fejlődése hátrányos volna a vidéki empóriumok kellő kialakulására.

Nálunk a főváros fejlődése mellett ritkán foglalkoznak az illetékes tényezők a vidék egészséges fejlődése az egész országnak egálább oly fontos érdeke, mint egy virágzó fővárosnak a folytonos fejlődése. Ipari tekintetben pedig eminens fontosságu érdekek fűződnek a vidék egyes központjaihoz oly érdekek, melyeket a fővárosban nem is lehetne kellően ápolni.

Első sorban az új gyárak létesítésére — eltekintve bizonyos speciálisoktól — általánosságban alkalmasabb a vidék, melynek számos megbecsülhetetlen előnye az olcsó vizező, az erdők közelsége és az olcsó munkaerő is. Minden nagyobb város és fekvése által erre predestinált számos kisebb város és falu sokkal alkalmasabb bizonyos gyártelepek létesítésére, mint maga a főváros. De szociális szempontból is igen jó politika a munkás törzset az országban mindenfelé szétosztani, mint egy két központban egyesíteni, nem is szólva arról, hogy a vidéken maguk a munkások olcsóbban szerzik meg az életfentartási alapfeltételeket s gyermekeik neveléséről és elhelyezéséről is könnyebben gondoskodhatnak.

Vége a gyárpar decentralizációja jelentékenyen emeli az illető vidékek kereskedelmi és közforgalmát, amiből közvetlenül az odavaló közönségnek is jelentékeny haszna volna.

Ezért felette kívánatos, hogy közgazdasági kormányunk az egyes vidékek helyrajzi sajátosságaihoz és könnyen fölismerhető előnyeikhez mérten állapítsa meg tervszerű és céltudatos gyáralapítási programját és ehhez képest kérje ki és vegye igénybe az illető vidékek hatóságainak és társadalmának készséges támogatását.

Ugyanez áll a kézművesiparra is. Az igazán jó kézművesek vidékről kerülnek hozzánk A tanulásra, gyakorlásra ott jobb a talaj, a

Az asszony tagadólag int. Mire Ferke összeszedve minden erejét felül az ágyon ;
— Hát nem teszed meg Rózi ? . . utolsó kéréssem . . .

Hangjában némi erő mutatkozik. Mint, mikor az élet egy pillanatra még egyszer fel éled, fellebben, utoljára az elnémulás előtt. Az asszony megéri. Oda adja a hegedűt.

Ujra huzza Korom Ferke s zivetrázón halkan. Ujra sir beléje a menyecske lelke. Oda térdel az ágy mellé úgy suttogja hozzá kiséretképpen :

Eljártam a sötét erdő aljába.
Ott is érted imádkozom hiába.

A bűbajos fájdalmas nóta egyre lágyabban hallszik. Mintha vele tűnne a fájdalom is, Rózi ráborul a cigányra. Suttogó szava zokogásba ful :

Könyhullatva susogiam a nevedet,
De szívemnek foledni nem lehetett.

Egyre halkabb a hegedű, tán már nem is huzzák. Vagy talán, mert megszakadt a legfinomabb hurja ? . . .

A kakukkos óra éjjeli tizenketőt jelez.
A fehér szakállu Szilvester apó hosszú álomra hunyja le nedves szempilláit . . .

betetőzésére való a főváros. Tanoncz otthonokat, vidékenként különböző ipari szakiskolákat kellene létesíteni mestertanfolyamok és tanműhelyek létesítése által pedig a meglevő generációt jobbra, modernné tenni.

Vége a háziiparnak is megvan a maga egészséges talaja a vidéken, hol a lakosság csak az év egy kis részét tölti el rendszeres munkával.

Az év nagyobb részét tehát fruktifikálni kellene a munkaerő okos fölhasználása és a termelés fokozása által.

Igy lehet életképes empóriumok keletkezését biztosítani, melyeknek fejlődését az által is előmozdíthatnók, ha ügyet vetünk arra, hogy azok között a munkakör és termelés arányosan eloszoljok s hogy az egyes központok ne egymás ellen forduljanak egymással, hanem lehetőleg kiegészítsék egymást és együttvéve egy teljes egésze képezzenek.

Ennek a célnak az előmozdítására szolgáltak a leutóbbi vidéki kiállítások, melyek az illető vidékek ipari és közgazdasági értékesítésére nézve becses utmutatókkal szolgáltak és melyen során az egészséges alapvetés munkáját meg is indította Hegedüs Sándor kereskedelmi miniszter. Ennek a munkának a rendszeres fejlesztése igen nagy befolyással lesz közgazdasági életünknek a vidéken való föllendítésére.

Belföldi dolgok.

Alsó-ausztriai tartománygyűlés. Bécsből jelentik : A tartománygyűlésre beérkezett iratok közt van Hubert sürgősségi indítványa, hogy határozza el a tartománygyűlés, hogy az esetre, ha a tervezett bécs pozsonyi villamos vasut 1903-ig kiépül, 600 és 100 korona értékű törzsrészenyeket vegyenek át avval a föltétellel, hogy a tartománygyűlésnek döntő szava legyen az igazgató tanácsban. Az indítványt elvetették és a legközelebbi ülészakra utalták újabb tárgyalás végett. Ezután a hat havi költségvetési provizóriumról szóló törvényjavaslatot tárgyalták.

A torontali fegyelmi eljárások. Kaffka min. tanácsos torontálvármegyei utjának eredménye (már t. i. fegyelmi eljárások dolgában) mint jó forrásból értesülünk, a következő :

Fegyelmi eljárás indult 3 főszolgabíró, egy szolgabíró és egy számvelő ellen a vármegyei tisztviselők közül. Ezek ellen az u. n. fegyelmi eljárást megelőző vizsgálat van elrendelve. Közülök két főszolgabíró föl is van függesztve hivatalától. Azonkívül fegyelmi eljárás van elrendelve egy járás-orvos mint takarékpénztári igazgató ellen. Az eljárás tehát összesen 6 vármegyei tisztviselő ellen indult meg. Ezenkívül 3 rendezett tanácsu városi alkalmazott és 3 községi jegyző ellen van a fegyelmi eljárás foganatba téve.

A boerek szabadságharcza

— Saját tudósítónktól. —

Budapest. január 3,

Lord Kitchener, az angol harctéri tudósítások nagymestere, most az egyszer — elszóta magát. A Tweefontaini ütközetről

szóló jelentésében, a mint védi az angol katonákat, akaratlanul a legnagyobb elismeréssel adózik a boeroknak. Azt jelentette ugyanis a hadvezetőségnek, hogy a boerek támadására Tweefontainban gondolni sem lehetett és csak Dewett határtalan vakmerősége jöhetett arra az eszmére, hogy Tweefontainnál megtámadja az angol sereget. A boerek a hegy tetejéről a köd oltalma alatt ereszkedtek le a völgybe és így teljesen váratlanul rohanták meg a tábornok. Az is benne van a jelentésben, hogy a bízhatatlan vakmerő támadás után a boerek embereket hagyva hátra a betegek ápolására, hirtelen eltűntek.

Tehát még sem oly banditák a boerek, mint azt Kitchener és az angol sajtó álihatatosan kürtöli, mert különben csak nem gondoskodnának ily humanusan az ellenfél sebesültjeiről is.

De eredeti tudósítást is kaptunk, mely az angolokat vádolja kegyetlenkedéssel. Alább közöljük Kemp boer vezér levelét, melyet Kitchenerhez intézett, amelyben panaszkozik, hogy az angolok a sebesült boerokat megölik.

Ime, a két hadakozó fél közötti különbség. A civilizáció érdekében harczoló, művelt Anglia nem tudja megvédeni a sebesült, tehát tehetetlen boerokat, ezek pedig embereket hagynak hátra, hogy azok a megsebesülteket ápolják. Az alábbi — eredetiben Kitchenerhez intézett — levelét és az ahöz csatolt vallomásokat Kemp megküldötte másolatban az összes hatalmak képviselőinek.

A levél így hangzik :

Lord Kitchenernek,

ő felsége csapatai fővezérének

Pretória.

Excellenciás uram !

Mikor idejöttem, a következőkről értesültem : Egyik polgártársunk, M. C. van der Walt az ütközetben megsebesült és egy közeli házba vitetett, hogy ott sebeit bekötözzék és később a betegszállítókhöz vitessék. Az ön emberei azonban e sebesültet csakhamar kiczipelték a házból, a mi méltatlan egy művelt nemzet fiaihoz. Az pedig vérlázító, hogy a szerencsétlenre az angol katonák löttek is.

Azt következtessék ebből, hogy sebesültjeink közös sorsa ez ? Micsoda intézkedéseket szándékozik Excellenciád tenni, hogy a jövőben ily barbár cselekedetet megakadályozzon ? Megtorolta-e lódságod az angol hadsereghez méltatlan, embertelen tettet ?

Meggyőződésem, hogy fenti felháborító kegyetlenkedés nem fordult volna elő és a jövőben sem történe hasonlót, ha nem kafferek harczolnának az angol hadseregben.

Megjegyzem, hogy minderről az idegen hatalmak képviselőinek is jelentést tettem.

Csatolok néhány eskü alatt tett vallomást. Még több ily jelentést küldhetnék önhez, de a sebesültek megöletésének szemtanuit, az asszonyokat, csapatai elhurcolták.

Maradtam Excellenciád

szolgálatkész tisztelője

J. Kemp,

vezér

Krugersdorp, Rustenburg és Pretória.

fele ködös, hideg: november első felében változó időjárás, második felében fagyok, majd havazás: december hóviharakkal köszönt be, azután kemény hideg és nagy havazások lesznek. Elsőrendű kritikus napok lesznek: január 24, február 22, márczius 10, április 8, május 7, június 6, július 5, augusztus 3. Másodrendűek: január 9, február 8, márczius 24, április 22, augusztus 19 és október 31. Harmadrendűek: május 22, június 21, július 20, november 30 és december 20.

— **Megkárosított gazda.** Hevesi Gábor debreczeni lakosnak nagy hizlalója van a szépesi pusztán. Tegnap valamelyik élelmes ember, különben több is lehetett, az éjszaka alá rejtőzve meglátogatta a hizlalót és tizenhat darab hizott sertést továbbhajtott. Hevesi jelentést tett szomorú esetéről a rendőrségnél, honnan Porcsin Ambrust küldték ki a disznótolvajok kézrekerítésére. Porcsin derék, ügyes rendőr s hisszük, hogy mielőbb kézrekeríti őket.

— **Elmebajos ember.** Nincs berzasztóbb állapot, mint előhalottnak lenni. Tegnap egy ily szerencsétlen ember helygott a Kut utcán éktelenül hadonászva és klabálva. Az ügyeletes rendőr elfogta a láthatatlan szellemekkel viaskodót s látván, hogy örülte van dolga, bevittette a kózkórházba. Hogy kicsoda, micsoda, nem lehetett kizútni, mert a szerencsétlen eszelős össze vissza zagyvált mindent. Olyan 30 év körüli, zömök termetű ember. Szakála és bajusza fekete. Ápolás alá vették.

— **Mulató menyecskék.** Debreczenre igazán ráillik a mulató város nevezet. Annyi itt a kisebb, nagyobb ivoda, hogy szinte Budapestet is felülmulja. No még aztán jó mulató cimborák is kerülnek guantumsatis. Tegnap azonban a hö'gyszemélyzet tett ki magáért és okozott dolgot a rendőrségnek. Hajdu Eszter kitiltott csavargónó úgy leitta magát valamelyik kimerésben, hogy összerogyott az Attila-téren s félholtként tették hordágyra és vitték be a bűnügyi osztályhoz. Hasonló körülmények köze jutott Szathmári Eszter és Bégény Ágnes is. A jó Ágnes a Nagytemplom előtt igyekezett kialudai mámorát de a rendőrség jobb kovártélyról gondoskodott neki a bűnügyi osztálynál.

— **Köszönet—nyilvánítás.** Mindazon szerette rokonainak, barátainak, és a nagyérdemű közönség, úgy szinte az önkéntes tűzoltó testület tagjai kik felejthetetlen édes apánknak folyó 1902. évi Január hó 1. sz. napján tartott végtisztesség bételen részt vettek s ez által mérhetetlen bánatunkban osztozva fájdalominkat enyhíteni igyekeztek nemkülömben Kernáts Gyula ur a "Kegyelet" temetkezési intézet tulajdonosa aki a temetést példás rendben kifogástalanul és méltányosan eszközölte — fogadják ez uton is legforróbb hálás köszönetemet. A gyászoló család nevében. Alföldi Nagy Gábor.

— **Megvadult talyigás.** Szász Lajosnak hívják s lakik a Könyök-utcán. Eddig hallgatott róla a krónika, tegnap azonban életjelt adott magáról. A jó talyigás teljesen megvadult a szeszől, melyet gyomrába töltögetett s hogy hazatért, kitért rajta talyigás virtus és a családját csikorgó fogakkal fenyegette. Fegyvert rántott elő és lelővéssel fenyegetett minden élő teremtet. A halálra rémült család végtére is a rendőrség segítségét voltán kizenvedett.

kénytelen igénybe venni. Ezek aztán megkötötték a megvadult férfit s felszállították a bűnügyi osztályhoz.

— **Hátatlan vendég.** Balla Gyula pinczér faczér állapotba került s minekutána annyi helye sem volt e széles földtéken, hova fejét lehajtsa, elment Kepesi Géza nevű kartársához, aki együtt lakott Kolozsvári József pinczérrel. Szívesen fogadták Ballát és szállást adtak neki. A rossziadulatu alak azzal hállalta meg a szíveséget, hogy ellopta Kolozsvári ezüstóráját és hat korona pénzt. A tolvaj pinczért, ki ismeretlen helyen tartózkodik, nyomozza a rendőrség.

Az én örökségem.

(Színészhistoria.)

A múlt nyáron tudalunán utazgattam, hol gyalog, hol harmadik osztályon. A mily gyönyörűséget okozott a gyalogszer utazás, oly zajos, megzavart volt a vonati. Kint a szabad természetben még legalább elbeszélgettem a csobogó patakkal, zengő fálemlivel, szél sutogásával, de ott bent a fapadokon nem került akkor ember, a kivel beszédbe ereszkedhettem volna.

Egyszer azonban akadtam valakire. Néhány vándorszínész volt.

Ez a bohém népség egész éjjel csacsogott. Az egyik fiataljal incselkedtek a többiek.

— Eh, majd csak öröklök valamit! — kiáltott föl végre az elkecseregett szerelmes.

— Örökölni? — szólalt meg egy nő a sarokban — azt hiszem, várhatja, öcsém. Különbén itt van, hogy jártam én, hallgatók csak.

— Nem szeretem a tolkodást, szerény vagyok, az anyámat se igen faggattam, mi je van, mi je nincs, kapok e valamit. De ő mindig emlegette, hogy: »Majd ha meghalok, meglásd, nem voltam rossz anyád!«

Egyszer aztán sokáig nem találkoztam az öreggel. Én elmentem férjemmel Makóra, anyám pedig Pesten maradt.

Eppen a »Sárga csikó« ra készültünk, a mikor gyanus helyesírásu levél jött, hogy az öreg halálán van. Pénzt kerítettünk és felutaztam.

Már kórházba került. Halálra vált arccsal feküdt az öreg egy ágyon; meglátszott rajta, hogy az asztma csunyán elgyötörte.

— Jó, hogy jössz — szólalt lassan, nagy, nehéz lélekzétvétellel. — nem szeretném, ha elvesziteném . . . adok valamit.

Kigombolta a »rék« jét s elővett egy zacskót.

Ámbár úgy elfogta valami a szívemet, mégis eszembe ötlött: »Meglásd, nem voltam rossz anyád!«

Szóltanul zsebre tettem a zacskót és vigasztalagattam az öregot, a ki többször mondogatta:

— Járj utána, hogy megszerezd, legelőbb emlékezni fogsz rám.

Ráhagytam, hogy úgy lesz.

Nem sokáig kuzta a szegény, még dél-

Nagy szomoruan mentem haza. Előveszem a zacskót, felbontom és kiveszek belőle egy — zálogcedulát.

Nem tudtam, sirjak-e, nevessek-e. De eszembe jutott az ígéret, volt egy kevés pénzem, elmentem kiváltani. Nem sikerült. Az óra (a miről a czédula szólt) már egy hónapja elveszett.

Ez az én örökségem.

A nő elhallgatott. Szinte paraancsszóra csitul el a léhaskodás, mindenkit valami sejtlemféle fogott el, s bizony magam is könyes szemmel szálltam le a következő állomáson.

Színház.

* **A kis mama.** Ez a naivitásában kedves, bájos darab tegnap este élénk érdeklődés mellett került előadásra. A kis mama Fái Flóranak egyik kedvencz és nagyon jó szerepe. Az este is ennivaló kis mama volt. Valentin szerepét Brinke Gábor színész-akadémiai növendék játszotta. Nagyobb hatást nem ért el és ezért nem is lehet okolni. A debreczeni színpad nem arravaló, hogy kezdők — ha még oly tehetségesek is — mutogassák be tudományukat. Brinkéből lehet idővel jó színész, de merészet és nagyot ne akarjon. Odry, Sarkadi jól játszottak. Szabó Irma aranyos Birike volt. Takács Mariska és Pávay Ilonka szintén sikeresen működtek közre.

* **Szöke Sándor fellépése.** A minap eltávozott Tanay Frigyes helyébe szerződötett új bonvivánt művész, Szöke Sándor a jövő héten lép fel először az Alfonsz ur című darabban. A közönség körében élénk érdeklődés mutatkozik a fiatal művész első fellépése iránt és hisszük, hogy Szöke Sándor meg fogja nyerni a debreczeni közönség tetszését.

— **Szerződötetés.** A kecskeméti színtársulatnak van egy kitünő színésze: Nagy Dezső, aki a kedélyes apa szerepkörét tölti be. Ez a jó erő a jövő évadban a debreczeni színtársulat tagja lesz. Makó Lajos, az új színigazgató virágvasárnapjától szerződötte. Nagy Dezsőben a debreczeni új színtársulat egy kitünő erőt nyert.

Különbélék.

— **Dollár-vándorlás Amerikából.** Az Európából Amerikába vándorlók nem feledkeznek meg az otthonmaradottakról. Mutatja ezt különösen az a sok pénz, amit hazaküldenek. Most karácsony előtt különösen sok pénz Európába. Így csak a múlt héten egy millió 188 ezer 349 dollár és 52 cent volt a küldemény. Elég szép karácsonyi ajándék. Ebből legtöbb ment az angol birodalomba 566 ezer dollár, Németországba 226 ezer Svédországba 110 ezer Oroszországban 70 ezer, Oroszországba 42 ezer, Magyarországra 38 ezer, Norvégországra 32 ezer, Svájcba 23 ezer, Dániába 19 ezer, Belgiumba és Németalföldre 8500 dollár ment a szép összegből. Megjegyzendő, hogy ez csakis postai utalványokon küldött összeg. Így tehát a bankok útján küldött összeg jóval nagyobb még az előbinél.

+ Nem a külsőtől függ. Williamson: Shorter nagyon jelentéktelen külsejű ahhoz, hogy szövetségi szenátor legyen.

Henderson: Az igaz, de manapság nem lehet a külsőre adni. Csak annyiba kerül neki a megválasztása.

+ A legdrágább festmény. A világ legdrágább festménye, a «Figaró» állítása szerint, Marlborough herceg birtokában van. Ez a kép a «Blenheimi Madonna» néven ismeretes és még az első Marlborough herceg szerezte meg családi képtára számára. Rafael festette és az értékét másfél millió koronára teszik. A mandonnát trónon ülve ábrázolja, karján a gyermek Jézussal; baloldalt Keresztelő János jobboldalt pedig bari-i szent Miklós látható. A kép mesés értéke onnan van, hogy Rafael minden festménye között a «Blenheimi Madonna» maradt meg a legjobb karban.

+ Vendéglátás. Háziasszony: Ne feledje, Bridget, hogy Jánosék eljönnek ma ebédre.

Ir szakácsnő: Bizza csak rám, asszonyom! Azek sem fognak többet alkalmatlankodni.

+ Makacs párbajozók. Az olasz hadsereg két tisztje összeszólalkozott és annyira megsértették egymást, hogy kihívás lett a vége. Másnap reggel segédek és felek megjelentek a kitűzött helyen kardpárbajra. A két tiszt két óra hosszáig át mérte össze kardjait anélkül, hogy egyik vagy másik megsebesült volna. Mikor már nagyon kifáradtak felfüggesztették a párbajt és a segédekkel együtt egy közeli vendéglőbe mentek, ahol megerősítették magukat és visszatértek a hacztörre. Ekkor aztán a párbaj hamar véget ért mert a felek egyike fején életveszélyesen megsebesült.

Gyógyszerészek régen.

— január 3.

A görögöknél és a rómaiaknál a gyógyszerészeknek nem nagy volt a tekintélyük: Horatius például kotyvasztók keresztelte őket:

A keleten sokkal többre tartották az olyan embert aki füvekből és néha más anyagokból is orvosságot gyártott. A gyógyszeriar igazi szülőhelye Bagdad.

Európába is aratok hozták be, mikor Spanyolország nagy részét hatalmuk alá hajtották. Onnan jutottelláliába a hol mondhatni virágkorát élte.

Értékes festett vázákban árulták a gyógyszereket a flórenczi muzeumban őriznek is néhány ilyen edényt.

A gyógyszerészek akkoriban drága egyenruhát és fegyvert hordtak. Németországban a XIII. század közepén honosodott meg ez az intézmény, 1238-ban Gerardus szerzetes Lübeckben kezdett orvosságot üzletszerűen előállítani és elárúsítani.

Hogy mikor vetették az orvosok állandó felügyelet alá a patikát azt pontosan nem tudhatni, de egy ulmi följegyzés bizonyítja, hogy 1828-ban a berlini gyógyszerész kizárólagos privilégiumot kapott szines szappan árulására.

Százötven évvel később a stendali gyógyszerészt kötelezték arra hogy újévkor mind a két polgármestert bőségesen ellássa marczipánnal és cukorral. Ábrahám a Santa Clara egy szószéki beszédében hevesen neki támadt egynémely gyógyszerésznek a miatt, hogy kamisitott és az egészségre ártalmas szereket árultak.

CSARNOK.

Az utolsó álom.

— Elbeszélés. —

IV.

Egy napon végre a főváros közelében eső falunak egyikén utazott keresztül. — A faluvégen, rozszant kereszt mellett egy koldusnőt látott, kinek minden tagja össze volt szugorodva s égési sebekkel megrakva.

Kinyújtotta sovány, összeaszott kezét s úgy kérte Évától a könyör alamizsnáját.

Eva feletle megszánta, mivel különben is jószívű volt. Az utolsó falat kenyérét adta oda neki.

— Hova utazik, leányom? kérdé tőle a koldusnő.

— Megyek a fővárosba, Nincsen senkim, szolgálatba állok ottan.

A koldusnő szeme kigyuladt s a mult szenvedésének elgondolására remegtek ajkai.

— Ne menjen oda! — intette Évát. — Kérülje el messze azt a helyet, hol a kísértés hamar megejti az ily szép, szegény leányokat. Én is voltam valaha oly szép és látja: mi lett belőlem.

Es elbeszélte szerencsétlenségét.

— Nagy urnál laktam, hol feletle boldog életem volt, de később a rosz indulat megejtets elszöktem onnan egy ifju pinceszrel, ki eleintte szeretett, de később ráunott. Ezek után következtek szomorú napjaim. Férjem korhely, kicsapongó lett s egy éjjel, hogy hazajött perlekedésünk alkalmával az égő petróleum lámpát dobta hozzám.

Összeégtem a lángoló folyadékától s nyomorult koldussá lettem. Férjem elszökött s én kórházba kerültem hol felgyógyultam a szörnyű sebekből csak azért, hogy életemet koldulással tengessem. Azért intem, leányom, ne menjen oda! Szerencsétlenség vár ott reája.

De Eva el volt határozva s nem retenté vissza a koldusnő közlése.

— Hát azért, mert ő úgy járt, rajtam is meg kellene esni a szerencsétlenségnek? Becsületes, dolgozó, munkaszerető vagyok s megélek bárhol.

A főváros előtte ragyogott már tündöklő fényben, a palotasorok, az égfelé nyúló magas tornyok; gyárkérmények hívogatólag intettek felé.

Szép napsugaras idő volt. Mosolyogva utazott kék boltján a napkirály.

Eva egy hordár kalauzolása mellett belépett egy cseléd elhelyező intézetbe, mely intézet egy özvegy öreg nő kezelése alatt volt, kinek apró alattomos tekintet lövelő szemei hosszan pihentek meg a szép leányon.

— Van hely, van, még pedig feletle alkalmas hely! — mondá Évának. — Az ilyen szegény leány boldogan élhet ottan. Tegnap kaptam épen megbízást báró Magvas urtól, hogy szobaleányt keritsek, Nagyon jó lesz — e hely magának, édes leányom.

Eva belenyugodott. Bánta is ő, akárhol kell szelgálnia, csak oly elhagyottnak ne érezze magát!

Másnap el is ment az öreg nővel s el foglalta helyét.

Báró Magvas szép palotában lakott, hol életét egyedül az élvezeteknek szentelte.

Nőtlen élvhajász ember volt, ki rajongott a nőkért.

A vén élvhajász báró, — mert már a negyvennyolcz év körül járt, — kíváncsian nézte a szép Évát.

— Gyönyörű nő maga, Istenemre! — mondá neki. — Kár volna ily szép nőnek terhes munkát végezni. Nalam jó dolga lesz. Itt fog lakni e szép szönyeges szobában s egyéb dolga sem lesz, csak néha néha vigasztalni fog engem s pótolja a bárónő szerepét,

Folyt köv.)

Közgazdaság.

A gazdasági munkások segélypénztára.

Még csak egy éve annak, hogy az 1900: XVI. t.-cz. alapján életbe lépett az Országos Gazdasági Munkás- és Cselédszegélypénztár. Mikor ez az emberbaráti intézmény megkezdte üdvös működését, mindenféle igaz örömmel fogadták a magyar gazdasági munkásnak — a föld népének — ezt a leghivebb jó barátját.

Az új törvényt csakhamar elnevezték a szegény ember törvényének, mert a józan magyar munkás gyorsan belátta, hogy ezt a törvényt csakis az ő javára alkották és fölismerie azt is, hogy egyedül annak a törvénynek köszönheti, hogy most már biztosíthatja magát afelel, hogy előregedésére, munkaképtelensége idejére, nem kell koldus botot fognia.

Ez a törvény senkire sem erőszakolja hogy tagja legyen a segítő-pénztárnak. Kinek-kinek kényére hagyja, hogy beiratkozik-e vagy nem iratkozik be a segítő-pénztárba. A törvényhozás bölcsen járt el, amidőn abból indult ki, hogy akarata ellen senkin sem fog az új törvény segíteni.

A józan magyar munkás saját sorsának maga a kovácsa. Nem szereti a minden áron való gyámokodást. Maga akarja megküldözöttetni a jót a rossztól és most is bebizonyította, hogy szivesen sorakozik az egyedül az ő javára életbeléptetett intézmény védőszárnyai alá, mert a saját szemével látja hogy ez az emberbaráti intézmény az ország legtávolibb vidékein is milyen nagy gonddal ápolja és istápolja azokat a gazdasági munkásokat, kik segélyre szorulnak.

A segélypénztár egy évi működése világosan bizonyítja, hogy a föld népet gyakran éri olyan baj, hogy őt munkaképtelenné teszi és gyakran fordulnak elő olyan balesetek, melyek a földmives nép esaládját örökre megfosztják a kenyérkeresettől.

Még csak egy esztendeje, hogy a segélypénztár hasznos működését megkezdte és már eme rövid idő alatt 760 földmives jutott abba a szomorú helyzetbe, hogy jótéteményét kénytelen volt igénybe venni. A segélypénztár minden egyes esetben gyorsan gondoskodott a bájba jutott ember gyógykezeléséről és anyagi támogatásáról, hogy betegsége ideje alatt ne legyen kénytelen családjával együtt az irgalomkenyéren tengődni.

A beállott baleset 58 földmivelőt megölt. Mind az 58 esethen a család a legnagyobb nyomorban maradt hátra. A segélypénztár központi igazgatósága sürgősen intézte el az özvegyek kérelmét és minden egyes esetben 400—400 koronát szolgáltatott át a nyomorral küzdő családnak.

A beállott baleset a segély-pénztár tizenhat tagját, a megejtett orvosi vizsgálat szerint, mindenkorra munkaképtelenné tette. Ezekben az esetekben a központi igazgatóság szintén a legméltányosabban és a legnagyobb gvorsasággal intézkedett és ma már mind a 16 munkaképtelenné vált tag élete fogytáig részeseül a törvény által előirt anyagi támogatásban.

Ezek a számok világosan beszélnek és egytől egyig hirdetik ennek az emberbaráti intézménynek szükséges voltát.

Világosan látható ezekből a számokból, hogy a segélypénztár rövid fennállása óta is már sok szerencsétlen embert mentet meg a koldusbottól és számos özvegyet mentett meg a kétségbeeséstől.

Az emberbaráti intézmény üdvös működése bizonyul az oka annak, hogy a segélypénztár tagjainak száma olyan gyorsan emelkedik. Mert eltekintve attól, hogy az 1900: XVI t.-cz. §-a alapján a gazdák által kötelezőleg biztosított cselédek száma mintegy 500,000, a segélypénztárba beiratkozott rendszeres és rendkívüli tagok száma is már elérte a 13,000-et.

A segélypénztár igazi emberbaráti működése buzdította bizonyul arra a királyi hercegeket, főrendeket, a képviselőház tagjait, nagybirtokosokat, a különféle kulturális pénzintézeteket, a vármegyéket és községeket, hogy olyan nagy számban csoportosuljanak a segélypénztár alapító tagjai sorába.

Ez bizonyul az oka annak is, hogy az év végéig beiratkozott 1000 alapító tag 150,000 koronával gyarapította azt a vagyont melynek egyedüli az a hivatása, hogy a földi népét támogassa, istápolja.

**A Richter-féle
Liniment. Caps. comp.**

Horgony-Pain-Expeller
egy régi kipróbált házi szer, amely már több mint 33 év óta megbízható bebiztosítással alkalmazatik községekben, csúszlók és meghibékeltéknél.

Intés. Silányabb utazatok miatt bevásárláskor óvatossá legyünk és csakis eredeti üvegeket dobozokba, „Horgony” védjeggyel és a „Richter” cégjegyzékkel fogadjunk el. — 80 f., 1 k. 40 f. és 2 k. árban a legtöbb gyógyszerárban kapható. Főraktár: Török József gyógyszerésznél Budapeston.

Richter F. Ad. és társa,
csász. és kir. udvari szállítók.
Rudolstadt.

323 szám.

**Az „ISTVÁN” gőzmalom társulat
gyártmányainak
ÁRJEGYZÉKE.**

Az 1887. április hó 18-án Budapesten tartott általános magyar malom-gyűlésen megállapított a 1887. június 1-én életbe lépett eladási, fizetési és szállítási módokatokra vonatkozó egyezmények szerint.

Itt helyben, kötelezettség nélkül.

Kéaspénzfizetés mellett, zsákkal együtt	100 kiló
A. Asztali dara ragyszemű	30. —
B. Szinte „ aprószemű	29. —
C. Király liszt	29. —
1. Lángliszt kivonat	28. 20
2. Elsőrendű zsemlye liszt	26. 80
3. Zsemlye liszt	25. 80
4. Elsőrendű kenyér liszt	25. 20
5. Közép kenyér liszt	24. 60
6. Kenyér liszt	23. 80
7. Barna kenyérliszt zsákkal á 70 klg	22. 60
7 1/2 „ „ II.	20. —
8. Takarmány liszt	12. 80
11. Finom korpá zsákkal á 50 klg.	8. 60
„ „ zsáknélkül	8. 20
12. Durva „ zsákkal	8. 60
„ „ zsáknélkül	8. 20
Csúszkó bura zsák nélkül	7. —

Debreczen, 1902. január 3.
* Az árak korona fillérben számítottak

Vasuti menetrend
Érvényes 1901. Október hó 1-től
— Egységes vasuti idő szerint. —

Debreczen Budapest (M. áll. v.-tól.)

Debreczenből indul		V o n a t		Érkezik	
P.-Ladány	12.— déli	Vegyesvonat	1.28	délután	
P.-Ladány	8.10 este	Személyvonat	9.43	este	
Budapest	9.01 délelőtt	Gyorsvonat	1.50	délután	
Budapest	12.36 délután	Személyvonat	8.10	este	
Budapest	10.27 éjjel	Személyvonat	5.45	reggel	
Budapest	4.16 délután	Gyorsvonat	9.40	este	
P.-Ladány	3.37	Tv. sz. sz.	5.34	délután	

Debreczen—M.-Sziget—Körösmező

Királybaza	5.10 reggel	Személyvonat	2.08	délután	
Körösmező	2.56 reggel	Személyvonat	12.41	délután	
M.-Sziget	3.56 délután	Személyvonat	10.50	éjjel	
M.-Sziget	12.17 délután	Gyorsvonat	4.56	délután	
Szatmár-Németi	7.58 este	Tv. sz. sz.	12.03	éjjel	
Szatmár-Németi	6.46 este	Gyorsvonat	8.50	este	

Debreczen—Szerencs

Szerencs	8.22 reggel	Személyvonat	11.21	délután	
Szerencs	4.01 délután	"	7.03	este	
Szerencs	6.58 este	"	10.43	éjjel	

Debreczen—Füzes-Abony

Füzes-Abony	4.42 reggel	Vegyesvonat	10.24	délután	
Tisza-Füred	4.21 délután	"	7.58	este	

Debreczen—Nagy-Léta—Vértes

N.-Léta—Vértes	9.35 reggel	Vegyesvonat	11.16	délután	
N.-Léta—Vértes	4.31 délután	"	6.18	este	

Debreczen—Tisza-Lök

Tisza-Lök	5.28 reggel	Vegyesvonat	9.17	délután	
"	4.06 délután	"	7.29	este	
H.-Nánásig	11.20 délelőtt	"	1.18	délután	

* Minden kedden.

Budapest—Debreczen

Debreczenbe érkezik		V o n a t		Indul	
P.-Ladány	7.41 reggel	Tv. sz. sz.	6.08	reggel	
P.-Ladány	5.03 reggel	Személyvonat	4.00	reggel	
Budapest	3.36 délután	Személyvonat	9.15	délután	
Budapest	6.26 este	Gyorsvonat	2.03	délután	
Budapest	2.33 éjjel	Személyvonat	7.05	este	
Budapest	11.44 délelőtt	Gyorsvonat	6.50	reggel	

Körösmező—M.-Sziget—Debreczen

Szatmár-Németi	8.46 reggel	Gyorsvonat	6.42	reggel	
Szatmár-Németi	7.32 reggel	Személyvonat	3.45	reggel	
M.-Sziget	12.16 délután	Személyvonat	6.—	reggel	
Szatmár-Németi	6.45 este	Személyvonat	2.47	délután	
M.-Sziget	3.55 délután	Gyorsvonat	11.35	délután	
Körösmező	10.12 éjjel	Személyvonat	1.22	délután	

Szerencs—Debreczen

Szerencs	8.07 reggel	Személyvonat	5.—	reggel	
Szerencs	12.07 délután	Személyvonat	9.03	délután	
Szerencs	7.53 este	Személyvonat	5.10	délután	

Nagy-Léta—Vértes—Debreczen

N.-Léta—Vértes	7.18 reggel	Vegyesvonat	5.25	reggel	
N.-Léta—Vértes	3.13 délután	"	1.05	délután	

Tisza-Lök—Debreczen.

Tisza-Lök	8.17 reggel	Vegyesvonat	5.06	reggel	
Tisza-Lök	6.25 este	"	2.35	délután	
H.-Nánás	3.30 délután	"	1.30	délután	

Füzes-Abony—Debreczen

Tisza-Füred	8.— reggel	Vegyesvonat	4.18	reggel	
Füzes-Abony	6.45 délután	"	11.35	délután	

Előfizetési felhívás!

A midőn a „DEBRECZENI HIRLAP” január—márczius új évnegyedének küszöbén felhívjuk a nagyérdemű közönség pártfogását, kijelentjük, hogy a lap érdekessé tételére a legmesszebbre menő intézkedéseket megtettük.

A „DEBRECZENI HIRLAP” továbbra is az esteli órákban jelenik meg s eddigi terjedelmének megtartása mellett, legnagyobb és egyuttal legolcsóbb lapja lesz Debreczennek.

Táviratokkal sürgöny-levelekkel bőven el leszünk látva. Azon leszünk, hogy a

„DEBRECZENI HIRLAP” legyen, a mint eddig is volt:

a jog, törvény és igazságot képviselő, pártoktól és kormánytól egyaránt független közlöny, főképp a város és közönségének érdekeit hiven őrző helyi lap, családi olvasmányok tekintetében kifogástalan irodalmi közlöny és e mellett gyors értesítésekkel rendelkező hirlap.

Csak is nagymérvű pártfogás mellett lehetséges célunk elérése, mely abban áll, hogy olcsósága mellett is magas színvonalon álló lappal szolgáljuk a nemes város közvéleményét.

„DEBRECZENI HIRLAP”

ára számonként 2 kr. (4 fillér)

Előfizetési ára:

Helyben :		Vidékre :	
Egész évre	12 korona.	Egész évre	20 korona
Fél évre	6 „	Fél évre	10 „
Negyed évre	3 „	Negyed évre	5 „
Egy óra	1 „	Egy óra	2 „

Előfizetések elfogadtatnak a kiadóhivatalban (Csapó-utcza 9 szám,) valamint Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében.

Ajánljuk a XII. évfolyamát élő lapunkat a nagyérdemű közönség pártfogásába.

Debreczen 1902. január hó.

A „DEBRECZENI HIRLAP”

szerkesztősége és kiadó-hivatala.